

ügynöki tevékenység, lakásügynökségek, tőzsdeügynöki tevékenység, értékek letétbe helyezése, széfletét szolgáltatások, pénzügyi értékbecslés és szakértés (biztosítás, bankügyletek, ingatlan), pénzügyi információk nyújtása (biztosítás, bankügyletek, ingatlan), vagyonkezelés, pénzügyi információk nyújtása, lakbérbehajtás, betegségbiztosítás, hajókár-biztosítás, életbiztosítás, online pénzügyi információnyújtási szolgáltatások, interaktív elektronikus pénzügyi információnyújtási szolgáltatások;

— a 38. osztályba tartozó számítógép terminálok közötti összeköttetések, táviratok továbbítása, táviratok küldése, információszolgáltatás távközlési ügyekben, elektronikus levelezés, üzenetek küldése, üzenetek és képek továbbítása számítógépek segítségével, műholdas átvitel.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes fellebbezése alátámasztására lényegében két jogalapra hivatkozik.

Az első jogalap keretében azt hozza fel, hogy az Elsőfokú Bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének — és ezzel megsértette az EK 253. cikket és a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 73. cikkét —, amikor az indokolási kötelezettség megsértése okán nem helyezte hatályon kívül az OHIM megtámadott határozatait. E határozatokban ugyanis az OHIM fellebbezési tanácsa a PAYWEB CARD és a P@YWEB CARD szömegjelölések megkülönböztető képességét átfogóan vizsgálta az említett áruk és szolgáltatások vonatkozásában anélkül, hogy döntését azok mindegyike tekintetében egyenként indokolta volna. Márpedig általános indokolásra csak akkor van lehetőség, ha az áruk és szolgáltatások között kellően közvetlen és konkrét kapcsolat áll fenn ahhoz, hogy kellően homogén csoportot alkossanak, ami a jelen ügyben nyilvánvalóan nem valósul meg, mivel a lajstromozásra irányuló bejelentésben megjelölt áruk és szolgáltatások funkciója eltér.

A fellebbező a második jogalap keretében vitatja az Elsőfokú Bíróság azon megállapítását, amely szerint átfedés tapasztalható a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b)–d) pontjában szereplő feltétlen kizáró okok hatálya között. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az e rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében felsorolt kizáró okok mindegyike független a többitől és önálló vizsgálatot igényel. Az Elsőfokú Bíróság tehát a 9. osztályba tartozó áruk tekintetében tévesen alkalmazta a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontját, amikor ténylegesen nem egyenként vizsgálta az e rendelkezésben szereplő kizáró ok fennállását.

⁽¹⁾ HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146 o.

A Corte d'appello di Roma (Olaszország) által 2009. július 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Luigi Ricci kontra Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(C-286/09. sz. ügy)

(2009/C 233/14)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte d'appello di Roma

Az alapeljárás felei

Felperes: Luigi Ricci

Alperes: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az Európai Közösségek Bírósága az EK-Szerződés 234. cikke értelmében előzetes döntéshozatali eljárás keretében állapítsa meg, hogy a Szerződés 17., 39. és 42. cikkeit, valamint az 1408/71 rendelet vonatkozó rendelkezéseit nem úgy kell értelmezni, hogy a az összes biztosítási időszaknak a juttatásokhoz való jog megnyílása, megszerzése és fenntartása céljából történő összevonása elvét — amely elvet a Tanács az 1408/71 rendelet elfogadásával hajtott végre — valamennyi olyan esetben alkalmazni kell, amelyben az összevonás és az időarányosítás rendszerét kell alkalmazni egy adott juttatáshoz való jog elismerése céljából, ami azzal a következménnyel jár, hogy e tekintetben figyelembe kell venni mind az egyes tagállamok szabályozásába tartozó biztosítási rendszerekben eltöltött időszakokat, mind pedig a közösségi intézmények tisztviselőinek biztosítási rendszerében eltöltött időszakokat.

A Corte d'appello di Roma (Olaszország) által 2009. július 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Aduo Pisaneschi kontra Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(C-287/09. sz. ügy)

(2009/C 233/15)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte d'appello di Roma

Az alapeljárás felei

Felperes: Aduo Pisaneschi

Alperes: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)